

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **K.**, a.s. so sídlom J.X., B. IČO:X., právne zastúpený advokátom JUDr. J.B., Advokátska kancelária so sídlom G.X., B. za účasti **Ministerstva obrany Slovenskej republiky**, Kutuzovova 8, 832 47 Bratislava a **Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky**, Mierová 19, 827 15 Bratislava. ako vedľajších účastníkov konania, proti žalovanému: **D.T.**, a.s. so sídlom K.X., T., IČO: X., **o zdržanie sa nakladania s konštrukčnou dokumentáciou a odstránenie závadného stavu**, o návrhu žalobcu na vydanie predbežného opatrenia, na dovolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č.k. 13 Cob 265/2007 zo dňa 15. júna 2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie **o d m i e t a .**

Účastníkom konania trovy dovolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Martin uznesením č.k. 18 Cb 53/03-443 zo dňa 27. januára 2007 rozhodol tak, že návrh na vydanie predbežného opatrenia zamietol.

O odvolaní proti tomuto rozhodnutiu rozhodol Krajský súd v Žiline uznesením č.k. 13 Cob 265/2007-506 zo dňa 15.6.2007 tak, že uznesenie Okresného súdu Martin č.k. 18 Cb 53/04-443 zo dňa 27.1.2007 potvrdil. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že žalobca neosvedčil naliehavosť pre vydanie predbežného opatrenia, pretože jeho vydaním by k úprave pomerov medzi účastníkmi nedošlo. V tejto súvislosti by došlo k uloženiu povinnosti tretej osobe, stojacej mimo konania, v ktorom prípade nie je splnená podmienka proporcionality

medzi ochranou práv žalobcu a do osoby, vo vzťahu ku ktorej sa má predbežné opatrenie vydať. Odvolací súd poukázal aj analogické rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, z ktorého bola tiež zrejماً skutočnosť, že zákon nestanovuje lehotu, v ktorej má likvidátor vykonať určité úkony, ešte neznamená, že je mu možné uložiť zákaz vykonávania týchto úkonov. S poukazom na ustanovenie § 75a posledná veta Obchodného zákonníka, sa odvolací súd stotožnil so žalobcom v tom smere, že nárok ktorý uplatňuje, nemá majetkovú povahu v zmysle ustanovenia § 75a Obchodného zákonníka, ale uviedol, že o predmete a veci samej bude rozhodnuté vo veci samej vo vzťahu k novému právnenému nástupcovi. Z uvedených dôvodov prvostupňové rozhodnutie podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Proti tomuto rozhodnutiu s vyznačenou právoplatnosťou 28.8.2007 žalobca podal v zákonnej lehote dovolanie podaním doručeným dňa 27.8.2007 s poukazom na ustanovenie § 237 ods. 1 písmeno f/ O.s.p., nakoľko mu bola podľa jeho tvrdenia ako účastníkovi konania odňatá možnosť konať pred súdom. V bodoch 3, 7, 8 podrobne rozoberal pochybenia súdu týkajúce sa aplikácie hmotnoprávných ustanovení. Za nesprávny právny názor označil, že zmluvou o prevode nastáva univerzálna sukcesia, za nesprávny označil výklad ustanovenia § 477 Obchodného zákonníka a konštatoval, že postup, ktorý zvolil krajský súd a jeho právnym názorom viazaný prvostupňový súd mu znemožnil realizovať jeho procesné práva a takto mu zasiahol do jeho práva proti komu bude viesť konanie. Namietal, že obidva súde nezohľadnili, že sa domáha absolútnej neplatnosti zmluvy o predaji podniku. Navrhol obidve uznesenia ako Krajského súdu v Žiline, tak aj uznesenie Okresného súdu v Martine zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

K dovolaniu sa vyjadril žalovaný a navrhol napadnuté rozhodnutia potvrdiť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon nevyklučuje (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V danom prípade bolo dovolanie podané v zákonnej lehote proti potvrdzujúcemu rozhodnutiu, ktorým bol zamietnutý návrh na vydanie predbežného opatrenia.

Z ustanovenia § 239 O.s.p. vyplýva, kedy je dovolanie prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo zmenené uznesenie súdu prvého stupňa, potvrdené uznesenie

súdu prvého stupňa. Z odseku 3 citovaného ustanovenia je však zrejmé, že ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalečnom, tlmočnom a o trovách konania. Z uvedeného vyplýva, že s odkazom na citované ustanovenie prípustnosť dovolania daná nie je. V danom prípade žalobca dovolanie podal s odkazom na ustanovenie § 237 ods. 1 písmeno f/ O.s.p., že mu bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom, v tom zmysle, že nemohol realizovať jeho práva z dôvodu nesprávneho rozhodnutia a posúdenia nároku podľa hmotnoprávnych ustanovení.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 10a ods. 1 O.s.p.) nezistil žiaden dôvod, pre ktorý by bola prípustnosť dovolania podľa § 237 písmeno f/ O.s.p. Fakt, že dovolateľ nepovažuje napadnuté rozhodnutie, ktorým bol jeho návrh na vydanie predbežného opatrenia zamietnutý, sa nedá považovať za skutočnosť, že mu bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom. Právoplatné rozhodnutie, ktoré nebolo podľa účastníka konania vydané na základe správneho právneho posúdenia, sa nedá označiť za taký postup, ktorým mu bola ako účastníkovi konania možnosť konať pred súdom s poukazom na ustanovenie § 237 ods. 1 písmeno f/ O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z uvedených dôvodov podľa § 243c O.s.p. v spojení s ustanovením § 218 ods. 1 písmeno c/ O.s.p. dovolanie ako neprípustné odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný žiadny opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 13. decembra 2007

JUDr. Jana Zemaníková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: